

Jelölések

Egy táncfolyamatot egy szóköz nélküli karakterlánccal azonosítunk, melyben pont elválasztó karakterek között megadjuk a tánc származási helyét, az adatközlő táncos nevét, a gyűjtés dátumát, valamint a tánc, tánc típus nevét. A mi példánkban:

Székpenyerűszentmárton.LőrinczJános.1994.08.14.sűrű

Az elnevezés balra előtagokkal bővíthető a nagyobb regionális katalógusokba soroláshoz (pl. Mezőség.), így balról jobbra olvasva szűkítve történhet a hely azonosítása.

A hosszú elnevezés tagjai rövidíthetők: a falu neve egy karakterkóddal, a személy neve a monogramjával, a dátum az évszázad, esetleg a nap elhagyásával. A pontokat is elhagyhatjuk, hiszen a nagy- és kisbetűk, valamint számok megmutatják a tagok határait külön elválasztójel nélkül is.

Szkszm.LJ.19940814.s
SzkszmLJ19940814s
LJ940814s
LJ9408s

Egy táncrészlet megjelöléséhez meg kell adnunk a táncfolyamat (akár rövidített) azonosítóját, és ehhez hozzáfűzve a részlet kezdetének ütemszámát. Ha nem egész ütemnél kezdődik, megadjuk az ütemen belüli relatív ütemegység számát, végül jelölhetjük a táncrészlet hosszát.

LőrinczJános.1994.08.14.magyar.20
LJ9408m.20
LJ9408m.20.4
LJ9408m.20.4>2
LJ9408m.20.4>2^3

A legutolsó jelölés jelenti Lőrincz János 1994. augusztusában rögzített magyar táncának huszadik ütemében a negyedik ütemegységének két negyed-ütemegységgel eltolt részénél kezdődő három egységnyi hosszú részt. (Egy táncrészlet hosszát nem feltétlenül kell szerepeltetnünk, ha a szövegkörnyezetből ez a hossz úgymint kiderül.)

Ezek az azonosítók egyszerűbb számítógépes környezetben előállíthatók, mint a hagyományosan indexeltek. Amazokban a jobb alsó index szokta jelölni az eltérő változatot, illetve annak számát. A szimmetriát, a bal vagy jobb oldali indítást a bal alsó indexben javasoljuk jelölni. A bal felső indexben feltüntethetjük az ütemkezdetéhez képesti eltolást, és a jobb felső indexben kaphat helyet a hossz értéke.

Példák: a_v , j_a_v , $^1j_a_v$, $^1j_a_v^4$.

Kinetogramokból képzett sémák elnevezésénél (zárójelben) megmondjuk, hogy hány darab példányból képeztük a sémát, és hány százalékos jelazonossági egyeztetés történt. Nevüket mindig „S_” előtaggal kezdjük, s utalunk arra, hogy mely csoportra vonatkozik a séma, tehát kinek, mikor táncolt, mely típusú tánclemeit képviseli.

Lőrincz János 1994 augusztusában rögzített öt darab e_{1ema} verbunk tánclemének 80 százalékos jeltöbbségi határral képzett sémája:

S_ e_{1ema} :LJ9408v(5#80%)

A séma, melyet Lőrincz János 1994 augusztusában rögzített magyar és verbunk táncának összesen hat közös `elemb` eleméből képeztünk 100 százalékos jeltöbbséggel:

`S_elemb:LJ9408mv(6#100%)`

Lőrincz János 1997 és 1998 között gyűjtött harminchét darab `elemc` verbunk táncelemének 100 százalékos, metszeti sémája:

`S_elemc:LJ97-98v(37#100%)`

52 darab szépkenyerűszentmártoni `elemd` sűrű legényes elem 70 százalékos jeltöbbségi közös sémája:

`S_elemd:Szkszm.s(52#70%)`

és így tovább.

Ha a sémát szubjektív módon határozzuk meg, zárójelben ugyan szerepeltethetjük az előállításánál figyelembe vett példányok számát, de a jeltöbbségi algoritmusra utaló százalékszám helyett a szubjektumra kell utalnunk, például a szerző monogramjával.

`S_eleme:LJ9408m(5#MG)`